

Canada

STÖPSTA OCH BÄSTA SVENSKA TIDNING I CANADA.
UTGIFVES HVARJE ONSDAG I WINNIPEG, MAN., AF

FLEMING PRINTING CO. LTD
JOHN E. LEITCH, Manager.
PRENUMERATIONSPRIS.

Helt År (1 försäkt)	\$1.00	Prenumerationsmedel insända såväl i registrerat brev, som Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare behöva ej registreras.
Halt År do	0.60	
Tre månader do	0.35	
Helt år till Sverige do	2.00	
Halt År do	1.00	

KONTOR,
Tryckeri och Bokhandel är beläget å 259 Fountain St., invid Sv. Luth. Kyrkan. Besökande landsmän alltid välkomna.
Adressera alla försändelser till

CANADA,

Box 254 WINNIPEG, MAN

Svenska Canada-Tidningen onsdagen den 6 November, 1907

Slaget vid Lytzen och Gustaf II Adolfs död.

den 6-te Nov. 1632: Ett 275-årsminne.
(Bearbetning från skilda källor, af J. L.)

Efter slaget vid Breitenfeld år 1631 var hela Tyskland så godt som öppet för Gustaf II Adolfs och hans segrerika härar. Men följande uti samlade kejserlige fältherren Tilly en armé i Sydtysskland, hvilken dock för de framträngande svenska härledningarna tvångsade att draga sig tillbaka till haren. Vid floden Lech nådde han slaget ligger och var beredd till hvad pris som helst hinra svenska skarna från att gå öfver. Men afven denna gång segrade Gustaf II Adolfs krigskonst i förening med svenskars och finnars dödsförakt, och i striden sårades gamle Tilly af en förhopen kanonkula samt dog två veckor senare af skadorna. Utan fältherre, tvingades kejseren att antopa den fredade härloren Wallenstein att återtaga det kommando som han fört fråntagit honom. Denne fältherre hade förmågan att liksom stampa fram härar märken och var dessutom en man som ej skydde några medel att nå sitt mål. Genom hans uppdråden på krigskådeplatsen blev det därför nödvändigt för Gustaf Adolfs att helt och hållet ändra sina krigslinor, då han fruktade Wallensteins inlytande hos Nordtysklands protestantiska furstar, eftersom Wallenstein själf var protestant. I trakten af Nymberg hade Wallenstein intagit en försäkran ställning med sin härstyrka på omkring 60,000 man. Den 24 Aug. 1632 försökte Gustaf Adolfs storma Alte Veste, som platsen kallades, men misslyckades här. Finnande det omöjligt att erhålla underhåll åt haren i detta grannskap, drog konungen åt söder till Sabben. Några dagar senare bröt Wallenstein upp och drog norrut mot Sachsen. Hans härjande framfart i detta protestantiska land nödgade Gustaf Adolfs att följa efter. Oliver Thyringerwald gick marschen åter mot norr. Vid Naumburg gjordes halt och upplopte sig försanskad läger, medan förstärkingar inväntades. Dessa kom dock ej, och ensam, med en här af endast 20,000 man, blev Gustaf Adolfs nödsakad bereda sig på en sammandrabbning med sin motståndare. I den tron att konungen nu gått i vinterkvarter, sände Wallenstein sin tappre underbefälhavare Pappenheim till Rhein, och själf drog han mot Lytzen för att där gå i vinterkvarter. Gustaf Adolfs beslot att begagna sig härpå och genom att övertaska fienden, slå ett afgörande slag. Han lemnade trossen i Naumburg och jagade i limarscher mot Lytzen.

Det lär halva varit konungens mening att börja anfallet kl. 2 på morgonen, men en dimma steg upp så tjock och opentomtränglig att denna plan måste givas upp. Svenska haren stod under natten ordnad till slag, och i dagbräckningen mellan den tjocka dimman gå öfver Lytzen, började framryckningen mot Lytzen. Uppställningen af svenska haren var denna gång den samma som vid Breitenfeld. Haren var fördelad på tre linier, i dubbel slagordning, med reserven bakom andra linien och vapenslagen bländade så att det ena understödde det andra. Wallenstein därmed uppställdt sin här efter spanska krigskonstens regler i stora tyckant eller s. k. tertier, och hvart vapenslag för sig. Sin vana trogen, förde konungen själf befälet på högra flygeln, Nils Brahe förde centern och hertig Bernhard af Weimar vänstra flygeln. Framtill middagsgången, då dimman skingrades, började slaget, som Wallenstein varit angeligt att uppskjuta så länge som möjligt, då han önskade invänta Pappenheim. Wallenstein

hade placerat 7 kanoner i fronten, att stöda sina i löpgraven placerade musketerer. Svenskarnes vänstra flygel språnge öfver graven, iordred bestyckningen och högg in på fiendens högra flygel. Det syntes som om segrin här skulle vara på god väg att vinnas, då Wallenstein själf i spesten för en brigad och understödd af två regementen kavalleri, lyckades att driva tillbaka svenska, hvilka genom framträngandet rak i ordning, samt återtaga kanonerna. Konungen hade under tiden med högra flygeln anfallit fienden, som lär bestod af kroatter och polackar, och drivit dem tillbaka, då en adjutant från hertig Bernhards meddelade honom nyheten om västra flygelns betryck. Lemnande befälet å Stålhandse, skyddade konungen till vänstra flygelns hjälpl. Vid samma tid sänkte dimman sig åter, och konungen räddade skiljas från ett småländskt ryttari, som följt honom mot fienden. Konungen var oförförd af hertig Franz Albert af Laubenzurg samt en ung page, Aug. Leubeling. Det var nu som konungen föll. Om förloppet härvid finnas mycket osäkra underättelser. Konungen kunde ej gärna bära harnesk, på grund af en i skuldran inväxt kula, som han erhållit i polska kriget, utan är förförd vid Dirschau, utan bar ett gult älgshukyller. Han hade under framträngandet kommit in bland Piccolominis kroatter och fått armen korsad af en muskötkula. Vändande sig till höger för att bedja denne föra honom i striden, träffades han af en kula i ryggen. Dödligt sårad, föll konungen af hästen, och hertigen följde. Endast Leubeling var kvar då några fiendliga kryssare red upp och frågade hvem den sårade var. Pagen nekade att svara, men konungen svarade döende: "Jag är konungen af Sverige". Då i det samma svenske ryttare nalkades, sköt den ene en kula genom huvudet på den döende konungen, och en annan genombröde Leubeling med värjan, hvarefter de flydde. Konungens hvita stridsrust, med tom sadel och blodig ryggen, spred snart genom lederna nyheten om konungens död. Då grep förföljans raseri den svenska hären, och en moröndrad strid utspände sig, som gjorde detta slag till ett af trettioåriga krigets blodigaste. Svenska kasta sig med dödsföret mot de kejserlige. Trots dessas härnäckade motstånd och Wallensteins ledarskicklighet drevs de tillbaka. Men då ankommer Pappenheim med sin adning. Detta ingår de kejserlige nytt med och de börja återtaga fältet. Men svenska lita ej segrin på sig ur händerna. De störta sig på nytt mot fienden. De nedmejas, men nya leder tränga fram. Nils Brahe faller, och hans gossar af Pola och blå brigaden följa honom i döden. I första drabbningen faller Pappenheim, det säges skuten af Stålhandse. Dödsrårad sade den fallde krigen: "Säg Wallenstein att jag gör nöjd, då denna af Sverige, min trosande, fallit".

Till sist måste fienden rymma skådeplatsen. Slagfältet, som fuktats af deras store konungs blod, hade svenska eröfrat. Men de voro för uttrötade och af sorgen nedtryckta att förfölja, så att segrin blev härigenom ej så afgörande eller fullständig som den i annat fall kunnat blifva. Konungens lik fördes efter slaget till en by i grannskapet, där det balsamerades. Det hemsändes sedan till Sverige och medattes i Riddarholmkyrkan. Stället där "guldkonungen" föll märktes med en bak, bestadkom förmärkelsen har. Då en stor härloren faller, sättes alltid ryktet i omlopp att den förmördats, och så äfven denna gång. Rykten började genast sprida sig att konungen fallit för en lömmördares hand och utpekade hertig Franz Albert som föröfvaren af dædet. Fastän denne iurtes besynnerliga uppdråden före och efter slaget gifvit någon anledning till dessa rykten, hava dock de flesta historiskrivare, svenska och tyska, antagit att vid den tragiska händelsen tillgick i enlighet med hvad ofvan refererats.

Förr och nu.

En indiansommar i västra Canada är ofvilsamt den hällrigaste sänkbara årstid. Lycklig är den, hvars göromål tilltåta ett ständigt vistande i friska luften under dessa solvarma dagar. Då nattens frost börjar tina och grässtråna bära vattendroppar, i hvilka solstrålar, na bryta sig, synes präria vara beträckt med en briljantmått. Den härliga morgonluften, den klara himmel och den stora synvidden inverka ytterst behagligt på sinnet och man känner sig oändligt välbehållen med sin tillvaro. Ej underligt att man fördrager en kortert i stället för den kvalmiga luften i en vällyld järnvägsvagn.

Dessa reflexioner kommo helt lätt till ägen under en resa längs Kirkella-banan. Förr i världen, då man måste köra för att nå de olika affärsplatserna, gouterades ej vagnsittens så som nu. Då kunde man känna sig litet vresig att tänka på en eller två veckors vistelse i vagn under affärsresor. Nu önskar man sig i det vackra höstväder tillfällen till ämning. Ja, sådana är vi!

Tack vare den ofvannådade biban har vi nu inom en dagsresa till våra vänner i Esterhazy och Stockholm. Vi behöva nu ej beklaga våra hästars knog utjöbrant bakarna i Qu'Appelle-dalen eller Scissors Creek, hvarjämte utsikten är oändligt mer tilltalande från taget. De alla färger skitande locke, hvilka klåda dalarnes sidor, de höga bryggorna och beundran af ingeniörkonstens segrar öfver flytande lerk och annat otyg, som får illa med huvallen, hjälps och till att betydligt förkortas resan. Dessutom roar man sig att söka igenkänna de olika vägar, hvilka krypa i dalens botten, samt olika kullar och landtagar, som fordom utgjorde milstämarna. Så får, till exempel, från den där bergkullen endast fyra mil till islandarnas bygd; i den där torra lilla "creek" höll för forman på att dränka sig under världed; här brukade man fordom fara öfver Lilla Cutarn o. s. v.

Då man tröttnat därpå, vänder man sig om och tager medpassagerarne i betraktande. I detta falllet är en vagn på Kirkella-banan ingalund något intressant. På grund af de många olika folkslag, som bygga och bo längs denna bana, finnas många typer. Vi finnna kolonier af isländare, finnar, böhmare, ungrare, svenskar, norskar, danskar, tyskar, ryssar och judar, inblandade bland kanadier och engelsmän. Trafiken är liflig och de olika nationaliteterna stiga af och på, bildande en för den fisionomistuderande ingalunda ointressant taffa.

Inland tyckas man också att få höra en och annan god uttalar eller iakttaga huru den ene så eller "tagar" på den andre. Så till exempel hade jag hört (?) att höra en ung bankbokhållare på väg till en ny bankbokhållare för tvänne nyanlända engelska fruntimmet, huru obeskripligt naiva våra seder och bruk äro från engelskt synhäll. De två damerna, som kommo direkt från Montreal och, som vanligt, hade med sig ett väldigt antal paketer och vora klädda i "automobil-stil", sökte göra sig så intressanta som möjligt. Deras svar, utrop och frågor tycktes bestå i yes, hvilket jag aldrig i mitt lif hört uttalar sig så många tonfall och nyanseringar. De måste haiva genömligt, ej endast de valde hura och mollskolorna utan äfven den kronatiska i all sin fullhet. Medan de som bäst hölla på, insteg tvänne canadiska damer och situationen blef genast betydligt mer komplicerad. De sist ankomna började nämligen genast kritisera de andres dräkt med många nickar, smil och ämbågningar. Det är i sanning förnöjligt att iakttaga huru de snälla damerna kunna plocka hvarann i stycken, bildligt talad. Den yngsta af de två engelskorna hade förmodligen för att bereda sig mot viterkyran köpt sig en påskjaka i Winnipeg, och som hon ej kunnat packa den i sin koffert, hade hon hängt den på ryggen, fast det var varmt. (Detta syntes bereda de infödda synnerlig förlustelse.)

Emellertid ropades det: "Stockholm, 20 minuter att äta", och har det till hotell Svedberg, hvarest en välsmakande table d'hotel intogs.

En rök på maten? ja bevars. Så ställdt i flera skilda stater en lag, som bestämde, att järnvägarna inom dessa stater skulles blott fånga 2 cents pr mil i passage- och järnvägsskatter. Järnvägsskattens protesterade och notade med rättgång och injunktioner, och Wall Street protesterade som vanligt om undergång och ruin. Och nu knapast ett halt år efter dessa lagars ikraftträdande, visar det sig, att banbolagen aldrig fört håll så stora inkomster från passage- och trafikfiken!

Så mycket ha Wall Streets spådomar att betyda. När blott fört alltid är så förnöttigt och besinningsfullt, att ej ägna något uti i New York-börsen någon upmärksamhet, så undgår det också paniken. Ty panningjudarna och börsjobbarne olyckskraxande utgå från deras egna önskingar. De långa efter den panik, som väl-

Ett nytt Universitet.

Huru raskt vestera utvecklar sig och hvilken anda af framåtstående tankbara årstid. Lycklig är den, hvars göromål tilltåta ett ständigt vistande i friska luften under dessa solvarma dagar. Då nattens frost börjar tina och grässtråna bära vattendroppar, i hvilka solstrålar, na bryta sig, synes präria vara beträckt med en briljantmått. Den härliga morgonluften, den klara himmel och den stora synvidden inverka ytterst behagligt på sinnet och man känner sig oändligt välbehållen med sin tillvaro. Ej underligt att man fördrager en kortert i stället för den kvalmiga luften i en vällyld järnvägsvagn.

Dessa reflexioner kommo helt lätt till ägen under en resa längs Kirkella-banan. Förr i världen, då man måste köra för att nå de olika affärsplatserna, gouterades ej vagnsittens så som nu. Då kunde man känna sig litet vresig att tänka på en eller två veckors vistelse i vagn under affärsresor. Nu önskar man sig i det vackra höstväder tillfällen till ämning. Ja, sådana är vi!

Tack vare den ofvannådade biban har vi nu inom en dagsresa till våra vänner i Esterhazy och Stockholm. Vi behöva nu ej beklaga våra hästars knog utjöbrant bakarna i Qu'Appelle-dalen eller Scissors Creek, hvarjämte utsikten är oändligt mer tilltalande från taget. De alla färger skitande locke, hvilka klåda dalarnes sidor, de höga bryggorna och beundran af ingeniörkonstens segrar öfver flytande lerk och annat otyg, som får illa med huvallen, hjälps och till att betydligt förkortas resan. Dessutom roar man sig att söka igenkänna de olika vägar, hvilka krypa i dalens botten, samt olika kullar och landtagar, som fordom utgjorde milstämarna. Så får, till exempel, från den där bergkullen endast fyra mil till islandarnas bygd; i den där torra lilla "creek" höll för forman på att dränka sig under världed; här brukade man fordom fara öfver Lilla Cutarn o. s. v.

Då man tröttnat därpå, vänder man sig om och tager medpassagerarne i betraktande. I detta falllet är en vagn på Kirkella-banan ingalund något intressant. På grund af de många olika folkslag, som bygga och bo längs denna bana, finnas många typer. Vi finnna kolonier af isländare, finnar, böhmare, ungrare, svenskar, norskar, danskar, tyskar, ryssar och judar, inblandade bland kanadier och engelsmän. Trafiken är liflig och de olika nationaliteterna stiga af och på, bildande en för den fisionomistuderande ingalunda ointressant taffa.

Inland tyckas man också att få höra en och annan god uttalar eller iakttaga huru den ene så eller "tagar" på den andre. Så till exempel hade jag hört (?) att höra en ung bankbokhållare på väg till en ny bankbokhållare för tvänne nyanlända engelska fruntimmet, huru obeskripligt naiva våra seder och bruk äro från engelskt synhäll. De två damerna, som kommo direkt från Montreal och, som vanligt, hade med sig ett väldigt antal paketer och vora klädda i "automobil-stil", sökte göra sig så intressanta som möjligt. Deras svar, utrop och frågor tycktes bestå i yes, hvilket jag aldrig i mitt lif hört uttalar sig så många tonfall och nyanseringar. De måste haiva genömligt, ej endast de valde hura och mollskolorna utan äfven den kronatiska i all sin fullhet. Medan de som bäst hölla på, insteg tvänne canadiska damer och situationen blef genast betydligt mer komplicerad. De sist ankomna började nämligen genast kritisera de andres dräkt med många nickar, smil och ämbågningar. Det är i sanning förnöjligt att iakttaga huru de snälla damerna kunna plocka hvarann i stycken, bildligt talad. Den yngsta af de två engelskorna hade förmodligen för att bereda sig mot viterkyran köpt sig en påskjaka i Winnipeg, och som hon ej kunnat packa den i sin koffert, hade hon hängt den på ryggen, fast det var varmt. (Detta syntes bereda de infödda synnerlig förlustelse.)

Emellertid ropades det: "Stockholm, 20 minuter att äta", och har det till hotell Svedberg, hvarest en välsmakande table d'hotel intogs.

En rök på maten? ja bevars. Så ställdt i flera skilda stater en lag, som bestämde, att järnvägarna inom dessa stater skulles blott fånga 2 cents pr mil i passage- och järnvägsskatter. Järnvägsskattens protesterade och notade med rättgång och injunktioner, och Wall Street protesterade som vanligt om undergång och ruin. Och nu knapast ett halt år efter dessa lagars ikraftträdande, visar det sig, att banbolagen aldrig fört håll så stora inkomster från passage- och trafikfiken!

Så mycket ha Wall Streets spådomar att betyda. När blott fört alltid är så förnöttigt och besinningsfullt, att ej ägna något uti i New York-börsen någon upmärksamhet, så undgår det också paniken. Ty panningjudarna och börsjobbarne olyckskraxande utgå från deras egna önskingar. De långa efter den panik, som väl-

Japanska statens skolor.

Näst efter folkskolorna komma mellanskolorna eller borgarskolorna, af hvilka åtminstone en näst ännas i hvarje af landets 47 provinser. Dessa skolor äro för den burgerliga medelklassen och till förberedelse för högre bildingsanstalter. Kursen har är tamarig och utom de vanliga folkskoleämnen undervisas här i kinesiska, historia, geografi, matematik, fysik, kemi och elementer af medborgarskap, såsom lagkunskap. Här till kommer dessutom ett europeiskt språk, vanligen engelska. I förberedingsanstalterna till universiteterna kan inträde vinnas sedan folkskolan och borgarskolan genomgått och vederbörande fyllt skottet ut. Lärarkursen är tveårig i dessa högre skolor, och undervisning meddelas i engelska, tyska och franska, hvarvid lärjungarna har att välja två af dessa språk. Man lägger ut på grundlig kännedom af utländsk litteratur. Att uttrycka sig flytande skall ytterligare läras på studieresor eller i utgång med europeer. Språkläroplanen äro för öfrigt mest utländingar.

De högre skolorna äro uppdelade i "kollier", med hänsyn till hvad eleverna ämnas bli en för blivande lagmän och litteratörer, och en för blivande ingenjörer, och en för blivande läkare. De gammalklassiska spraken läras löst i afdelningskurser för jurister och medicinare. I Japan finnas två praktiska universitet, ett i huvudstaden Tokio och ett i Kioto. Universitetet i Tokio har äfven en fakultet för ingeniörkonst och en för landbruk, i allt 100 professorsplatser, som delvis äro besatta med framtida utvärdingar. Antalet studenter vid universiteterna uppgick 1903 till 4076 totalt utgifterna löpte sig till 238,803.

Desutom har Japan 7 tekniska högre skolor, därför två för landbruk, två för handel och tre för ingeniörskunskap. Vid dessa skolor, studerade 1903 2972 elever. Därjämte äro de tekniska mellanskolorna lifligt besökta, trots att en åttioårig föregående skolkurs är nödvändig för inträde. År 1902 fanns det 392 tekniska mellanskolor med 34,665 studerande och 1,986 lärare. Hvar provins har åtminstone ett ställigt seminarium för elementarlärare, i hvilka tillräckligt förberedda studerande af båda könen kunna inträda. I den tvååriga kursen inläras systematiskt mellan-skolans ämnen. Därtill kommer pedagogik och för blivande handlesskollärare: handelsvetenskap. För kvinnliga seminarier äro de främmande språken utbytta mot hushållslära. Underhållet för seminaristerna bestridges ur hemortens kommunalkassa. Därför måste den unge / mannen förbinda sig att stanna i statens tjänst under tio år, de kvinnliga seminaristerna för fem år. År 1902 uppgick vid 3 folkskollära-seminarier antalet manliga studerande till 11,900, kvinniga 2,000. Underhållskostenaderna belöpte sig till 302,104 på stelling.

De båda högre läroresseminarierna i Tokio och Hiroshina skola utbilda lärarkrafterna för folkskollära-seminarierna, borgarskolorna och de högre skolorna. Den femåriga kursen i dessa anstalter möjliggör fullkomligare kämmedom och vetenskaplig behållning af det samtliga skolstoffet. Äfven dessa seminarier studerande underhållas från hemorten mot förpliktelse till statsjänst. År 1903 var antalet studerande här 807. I alla högre skolor få för öfrigt obemedlade studerande statsunderstöd, till och med till långa utländska resor - mot förpliktelse att främdeles tjäna staten. Ännu ett ord om de högre flickskolorna! Äfven dessa äro väl besökta, liksom för öfrigt den lilla graciösa japanskan i intelligens är fullt jämställd med sina europeiska systrar. Läroämnen omfatta: Moralära, Japanska Språk, Nett europeiskt språk, Historia, Geografi, Naturkunskap, Matematik, Hushållslära, Musik och Ritning. Skriftligt vikt lägges på hushålls- läran, och man vill i Japan akta sig för att uppträffa flickor till halblildade, emanciperade "blåstrumpor". De som genomgått högre flickskolor kunna inträda i enskilda privatinstitut och i prof. Naruses af staten övertagna kvinnouniversitet i Tokio, hvarest lektioner givas i hushållslära, japanska litteratur, engelsk litteratur samt i de sköna konsterna. Att sända de unga japanskorna till de andra universiteterna har ännu icke kommit till fråga.

Canadas regering har beslutat sammankalla parlamentet i Ottawa till den 28 November.

Svensk Läkare.

DR. C. E. JOHNSON
Kontor: 802 Main St. Allman Block
Med utgifts till 10-12 Lin
7:30 - 8:30 e.m.
Telef. 601
Postad: 95-100 Cathcart Avenue
Läkare med 25 år personligen
sjukt och icke i utställning
Respekt till

Dr. S. C. Peterson

Svensk Läkare och Kirurg
Kontor: 706 Union Bank, Tel. 4357
Postad: 96 Dagmar St., Tel. 508
Kontorstunmar: 11-12 f.m.
3-5 e.m.
8-9 e.m.

Bjornson & Brandson

LÄKARE
Kontor: 650 WILLIAM AVENUE
Telefon 89
Mottagningstid: 1.30 - 3. 7 - 8 e.m.
Postad: 500 McDermott Ave
Telefon 400

Dr. W. Clarence Merden

Tandläkare
Utiöf allt hvad till tandläkar-
yrket hör.
Bästa Rekommendationer.
620 1/2 Main St.

PROFESSOR JONAS PALSSON

Piano- och Sånglärare
Lärjungar beredas för inträde till
TORONTO UNIVERSITY i Toronto
ADDERESS:
727 Sherbrooke St. Winnipeg

Hallo!

Beställ alla Edra sukkerrarbeten från
Holmberg & Go's
SNICKERIFABRIK
299, Gwendoline St.
Tel. 6880.
WINNIPEG, MAN.
Vi utfärda också alla slags ritningar, arbetsbeskrifningar och kostnadsförslag till moträta priser.

MILLINERY

DAMHATTAR
För hösten nu inkomna och försäljas till ytterst låga priser, med anledning af att jag tvings flytta min affär borts på December månad. Gamla hattar om-monteras och stoffer. GI mig ett besök!
MRS. R. L. JOHNSTONE,
204 Isabel St. Winnipeg

Skand. Advokat

Thos. H. Johnson,
Barrister, Solicitor, Etc.
Kont. i Room 21, CANADA LIFE BUILDING, hörnet af Main och Portage Ave

IMPERIAL BANK

OF CANADA
Kapital (Inbetald) \$4,825,000
Reservkapital 4,825,000
Gällande intresse betalas å depositioner.
SPÅRANSKA/DELENINGEN REKOMMENDERAS
Växlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark, äro betalbara i kronor.
Tillfälligt lokat, medan vår nya bankbyggnad uppföres, hörnet af McDermott och Albert Sts.
N. G. Lespe, Manager.
NORTH END PLAZA
Hörn. af Selkirk och Main St.
W.A. Hebblewhite, Manager.

Estaherad år 1854

The Home Bank of Canada

På samma gång som vi driva allmän bankrörelse fasta vi särskildt vikt vid vår Sparbank förrättning.
En hem-sparbank utlänas fritt till hvarje insättare.
426 Main St. Winnipeg
H. F. FORREST
Manager

A. S. BARDAL

BEGRÄNINGS BYRÅ
Begravnings utföras skydd samt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK,
Första klassens dröskor.
Telefon 306
Bardal Block, 121 Nena st.

Kerr, Bawlf, McNamee

LIKBEGRÄVARE
229 Main Street
KÖ: TORETS PHONE 433
BOSTADS-PHONE, 490
Ambulans tillhörande affären.
Enda Hvita Likvagn för Barn i staden. Pris \$3.00 per tur.

J. THOMSON & CO.

LIKBEGRÄVARE
501 Main St. Midt emot City Hall.
Telefon 1.

Clark Bros. & Hughes

LIKBEGRÄVARE
366 Portage Ave. Steals Block

Carnegie's Porter

TILLVERKAD OCH BUTELJERAD I GÖTEBORG, SVENRIK.
Denna rena och närande malt-dryck bär hvar och en används som känner sig matt och svag. Dess förmåga att återuppbygga ett nedbrutet kroppssystem är envistående. Ordinerat af framstående läkare såväl i Europa som Amerika.

Herr Fridolf Lysell,
Chicago.

Bland det stora antal olika malt-drycker, som finns uti marknaden, anser jag Carnegies importerade porter intaga första rummet och kan jag med nöje rekommendera det.

DR. K. A. NORDERLING,
1684 Clark St. Chicago.

Strang & Co., Agenter

233 FORT ST., WINNIPEG.